

kan dog ikke fuldtud gælde, hvor Notering af et Gældsbrev er sket inden Lovens Ikrafttræden.

Saalænge der ikke efter Ikrafttrædelsen er sket yderligere Notering af Gældsbrevet, skal — efter den i Paragraffens 1ste Punktum foreslaaede Regel — udelukkende Bestemmelserne i Fr. 1844 finde Anvendelse. Hvis f. Eks. en Obligation, der tilhører A og er noteret paa hans Navn, stjæles fra ham og — forsynet med falsk Transport — overdrages til B, der inden Lovens Ikrafttræden faar den noteret paa sit Navn eller paa Ihændehaveren, kan A — indenfor den i Fr. 1844 § 1 fastsatte Frist — ogsaa efter Ikrafttrædelsen foretage Anmeldelse i Henhold til Forordningens Regler og derved bevare sin Vindikationsret.

Men dersom B's Notering først sker efter Lovens Ikrafttræden, medfører Reglen i nærværende Paragrafs 2det Pkt., at den nye Lovs § 39, 1ste og 2det Stykke kommer til Anvendelse, saaledes at en senere Anmeldelse fra A bliver virkningsløs.

Kapitel 7.

Ændringer i andre Love.

Til § 52.

Den foreslaaede Ophævelse af Reglerne om Samkautionister i D. L. 1—23—13 og 14 er en Følge af det i § 53 stillede Forslag om, at Bestemmelserne i § 2 ogsaa skal anvendes paa Samkautionister.

Bestemmelsen i § 15, 2det Led medfører som anført i Bemærkningerne til Reglen, at Gældsbrevsskyldneren ikke overfor en godtroende Erhverver kan fremsætte den Indsigelse, at Skylden hidrører fra Spil, og dette gælder ogsaa, hvor det drejer sig om Hasardspil. Det samme antages efter nugældende Ret, idet den gamle Regel i Forordning af 6. Oktober 1753 § 9 — for saa vidt den ikke anses bortfaldet ved Forordning af 9. Februar 1798 — fortolkes saaledes, at et for Hasardspillegæld udstedt Gældsbrev, der overdrages til Trediemænd, kun er ugyldigt i Forhold til denne, naar

han ikke er i god Tro. Bestemmelsen har derfor allerede efter nugældende Ret ingen Betydning; men den bør formentlig udtrykkelig ophæves ved den nye Lov, hvis Regler som nævnt omfatter det paagældende Forhold.

Forordningerne af 9. Februar 1798 og 21. Juni 1844 foreslaas ophævet, idet de afløses af de henholdsvis i Kapitel 2 og Kapitel 5 indeholdte nye Regler, cfr. dog, for saa vidt angaar Notering af Aktier, Bemærkningerne til § 36.

I Stedet for Lov af 6. April 1855 § 3 træder Bestemmelserne i Udkastets § 55 og § 57 Nr. 2. Ophævelsen af de særlige Regler om Vekselobligationer skyldes — som nævnt i Bemærkningerne til § 10 — at de er gaaet af Brug.

Til § 53.

Det antages efter nugældende Ret, at Samkautionister, naar andet ikke er vedtaget, overfor Kreditor er ansvarlige principalt pro rata, subsidiært solidarisk. Denne Regel, der er fastslaaet i Retspraksis, gælder baade om simpel Kaution og Selvskyldnerkaution. Den gaar nærmere ud paa, at den enkelte Kautionist ikke er pligtig at betale mere end en efter Kautionisternes Antal beregnet Anpart, saalænge det ikke er godtgjort, at nogen af Kautionisterne helt eller delvis er ude af Stand til at betale sin Andel, men at Fordringshaveren, hvor dette er fastslaaet, kan forlange det manglende Beløb betalt anpartsvis af de øvrige Kautionister. I Forholdet mellem Kautionisterne indbyrdes gælder der en tilsvarende Ordning.

Som nævnt i Bemærkningerne til § 2 er Reglen om Samkautionisters subsidiært solidariske Ansvar overfor Kreditor imidlertid for saa vidt gaaet af Brug, som der i de allerfleste Tilfælde vedtages umiddelbart solidarisk Ansvar. Under Hensyn hertil, og da det i det hele synes hensigtsmæssigt, at der i den her omhandlede Henseende gælder samme Regler for Samkautionister og for flere Hovedskyldnere om Ansvaret overfor Kreditor, har man — i Forbin-